

1. Mý srdce prázdný je jak nádraží,
ze kterého vlak dávno odejel.
V oknech se slunce líně odráží,
každě už jinam po svejch šel.
Hodiny cvakaj každou vteřinu,
nikdo si lístek koupit nepřijde.
Venku je třicet stupňů ve stínu,
vlaky teď jezdí kdoví kde.

R: A mezi kolejema roste vlčí mák, vlaky tudy neprojíždí.
Už nikdy nezahouká dlouhej nákladák, ani osobák v půl třetí.
Signální zvonky dávno nezvoní, na okno v čekárně padá prach.
Ztichlým perónem občas zní, ručička v hodinách.

2. Mý srdce prázdný je jak nádraží,
kde už neprojede další vlak.
Výpravčí sedí na zápraží
a nevěří je to tak.

Vítr se zatím chodbou prohání
a trhá ze zdi starý jízdní řád.
Nikdo tu nosiče už neshání
a tak to bude napořád.

R: A mezi kolejema roste vlčí mák, vlaky tudy neprojíždí.
Už nikdy nezahouká dlouhej nákladák, ani osobák v půl třetí.
Signální zvonky dávno nezvoní, na okno v čekárně padá prach.
Ztichlým perónem občas zní, ručička v hodinách.

Mý srdce prázdný je jak nádraží,
ze kterého vlak dávno odejel.